

Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur.

210. Meddelelse. 25. Maj 1933.

A. Forsøgsresultater.

Bekæmpelse af Skulpesvamp.

Skulpesvampen (*Alternaria Brassicae* og *A. circinans*) er den mest ødelæggende Snylter paa de korsblomstrede Frøafgrøder, især af Blomkaal og Hvidkaal, her i Landet. Den angriber Bladene og fremkalder centimeterstore, rundagtige, bleggule Pletter, hvori de kædestillede Knopceller dannes i Tusindvis som en olivenbrun, fløjelsagtig Pels. Under denne Form findes Angrebet Aaret rundt; men naar Vejret efter Blomstringstiden bliver varmt og fugtigt, breder Skulpesvampen sig med stor Hast og angriber Stængler og Skulper, som dækkes af den mørke Skimmelpels, hvorved en Frømarks grønne Farve paa faa Dage kan skifte til brunt og næsten sort.

Skulpesvampens Angreb bevirker en daarlig Udvikling af Frøet; Spireevnen nedsættes, idet en Del Frø angribes af Svampen, mens de sidder i Skulperne; de stærkest angrebne dør straks, de lettere angrebne kan maaske give en svag Spire, som dræbes af Svampen, før den naar op af Jorden. Endelig fremkalder Skulpesvampen et stort Frøspild paa Marken, fordi den faar Skulperne til at springe op.

I Praksis bekæmpes Skulpesvampen ved tidlig Høstning, og Frøet eftermodnes under Tørringen enten paa Marken eller i Frøladen. Denne Fremgangsmaade standser Angrebet, men paa Bekostning af Frøudbyttet og Frøets Kvalitet.

Paa Grundlag af Forsøg udførte i Blomkaals- og Hvidkaalsfrømarker ved København og Skelskør i 1931 og 1932 kan følgende Bekæmpelsesforanstaltninger anbefales:

1. Sprøjtning med Bordeauxvædske (2:2:100) 2—3 Gange. Første Sprøjtning udføres lige før Blomstringen og de næste med 14 Dages Mellemlum. Sprøjtningen forsinkes Modningen op til en halv Snes Dage, men giver et Merudbytte af

sundere og bedre spirende Frø. Hvis man vil nøjes med 2 Sprøjtninger, bør de falde efter Blomstringen, men ikke senere end 14 Dage før Modningen, da Virkningen ellers bliver for ringe. Vædsken bør saa vidt muligt spredes med godt Tryk paa Sprøjten.

2. Stor Rækkeafstand i Frømarken nedsætter Smittefaren, fordi der ikke bliver saa mange gule, halvdøde Blade, der angribes tidligt og virker som Smittekilder; den mindre Rækkeafstand giver tillige større Luftfugtighed og dermed bedre Betingelser for Skulpesvampens Udvikling.

3. Fjernelse af visne Blade om Foraaret fra de paa Stedet overvintrede Hvidkaalsplanter har nedsat Skulpesvampens Angreb og forbedret Frøets Kvalitet. De visne Blade indeholder utallige Sporer af Skulpesvampen og er den første Smittekilde for Angrebet paa Skulperne; de maa derfor brændes eller graves i Jorden.

4. Høstningen maa ikke udsættes efter Modningen, thi derved forøges Faren for stærke Angreb i meget høj Grad.

5. Frøhalmen og Tærskaffaldet bør brændes og ikke komme i Møddingen eller paa Marken, da det altid indeholder Skulpesvampens Smitstof.

6. Afsvampning af Frøet har vist sig at støtte Virkningen af Sprøjtningen, idet Spiringsprocenten kan hæves og pCt. smittede Kimplanter nedsættes. Afsvampningen kan derimod ikke forebygge senere Angreb i Marken. Frø af Kaalroe og Blomkaal er imidlertid ret ømfindtligt for Afsvampning; hvorfor Forsøgene med denne Side af Bekæmpelsen fortsættes.

Beretning om Forsøgene vil fremkomme i Tidsskrift for Planteavl, 39. Bind, der kan bestilles gennem enhver Boghandel for 10 Kr. pr. Bind (ca. 800 Sider). Særtryk af Beretningen faas i Boghandelen.

Nærmere Oplysning kan faas ved Henvendelse til Statens plantepatologiske Forsøg, Lyngby.